Lietas Nr. C30723311

CA-1002/10,2014.gads

**S P R I E D U M S**

**LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ**

**2014.gada 24. martā**

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese S.Sēbriņa,

tiesneses Ž.Žimante un G.Ozoliņa,

ar sekretāri M.Buličevu,

piedaloties prasītājas pilnvarotajai pārstāvei Līvai Kalniņai,

atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34, izskatīja civillietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ prasībā pret /pers. D/ par ofertes atzīšanu par spēkā neesošu, sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 28.oktobra spriedumu.

Civillietu tiesu kolēģija, noklausījusies tiesneses S.Sēbriņas ziņojumu, noskaidroja:

**Aprakstošā daļa**

2011.gada 10.augustā SIA /Nosaukums A/ iesniegusi prasību pret /pers. D/ par ofertes atzīšanu par spēkā neesošu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka laika posmā no 26.06.2006. līdz 02.09.2009., kā arī no 02.09.2009. līdz 08.10.2010., atbildētājs ir ieņēmis valdes locekļa amatu SIA /Nosaukums A/. Ar prasītāja dalībnieku ārkārtas sapulces 02.10.2010. lēmumu, fiksētu 02.10.2010. Dalībnieku ārkārtas sapulces protokolā Nr.1-10/2010, pamatojoties uz Komerclikuma 224. panta pirmo daļu, tika nolemts atcelt atbildētāju no prasītājas valdes locekļa amata, kā arī iecelt prasītājas valdes locekļa amatā /pers. E/.

Dalībnieku sapulces lēmumā izdarītie grozījumi, atbilstoši Komerclikuma 9. panta pirmajai daļai un,

ievērojot 16. pantā ietverto termiņu, tika iesniegti Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra komercreģistrā, turpmāk - komercreģistrs, un saskaņā ar Komerclikuma 8. panta trešās daļas 3.punktu, 08.10.2010. tie tika ierakstīti komercreģistrā.

Komerclikuma 8. panta trešās daļas 3. punktā iekļautajām ziņām par sabiedrības valdes locekļiem ir komercreģistra ieraksta statuss un tikai komercreģistra ierakstiem ir publiskas ticamības spēks, kas savukārt norāda uz to, ka šīs ziņas ir saistošas trešajām personām un tās nevar atsaukties uz šo ziņu nezināšanu. Ziņas par prasītājas valdes locekļa maiņu, atbilstoši Komerclikuma 11.panta pirmajai daļai, tika izsludinātas laikrakstā „Latvijas Vēstnesis", kā arī vienlaicīgi publicētas elektroniski.

Ziņu publicēšanas fakts cita starpā prezumē, ka trešā persona zina par attiecīgā ieraksta esamību un tā saturu neatkarīgi no tā, vai šī persona faktiski zina to vai nē. Proti, trešajai personai ar likumu tiek uzlikts par pienākumu zināt to, kas kā ieraksts komercreģistrā tiek publicēts laikrakstā "Latvijas Vēstnesis".

Neskatoties uz visu iepriekš minēto, atbildētājs prasītājas vārdā, uzdodoties par prasītājas valdes locekli, parakstīja un iesniedza iesniegumu Kazahstānas Nacionālās ekonomikas palātas „Sojuz Atameken" priekšsēdētājam A.T. Perušajeva k-gam, datētu ar 24.05.2011. un izejošo numuru Nr.112, ar kuru paziņoja, ka prasītāja ir vienīgā likumīgā individuālo glābšanas ierīču patentu īpašniece konkrētajā teritorijā un izteica gatavību nodot minēto ierīču ražošanas tiesības Kazahstānas Republikai. Iesniegums tika sastādīts, izmantojot prasītājas veidlapu.

Prasītāja uzskata, ka ar minēto iesniegumu, atbildētājs prasītājas vārdā, bet ne uzdevumā, uzdodoties par tās valdes locekli, pēc būtības ir izteicis priekšlikumu (oferti) Kazahstānas Nacionālās ekonomikas palātas „Sojuz Atameken" priekšsēdētājam, piedāvājot iegādāties prasītājas tiesības uz individuālo glābšanas ierīču patentu.

Šādi rīkojoties, atbildētājs, bez pilnvarojuma vai kāda cita tiesiska pamata, uzņēmās kārtot prasītājas lietas, pārkāpjot Civillikuma 1410.pantu.

Piedāvājuma (ofertes) izteikšana ir vērsta uz tiesiska darījuma slēgšanu nākotnē, taču juridiskās personas vārdā to ir tiesīgi darīt tās likumīgie pārstāvji vai pilnvarotās personas (vietnieki). Prasītāja, atsaucot atbildētāju no valdes locekļa amata, nepārprotami ir paudusi savu attieksmi pret atbildētāju, proti, ņemot vērā, ka kapitālsabiedrības valdes locekļu un dalībnieku attiecības ir balstītas uz savstarpējas uzticības pamata, prasītāja ir uzskatāmi parādījusi, ka nevēlas, lai atbildētājs vestu viņas lietas un darbotos kā prasītājas likumīgais pārstāvis. /pers. D/ prettiesiski parakstījies kā prasītājas valdes loceklis, tā pārkāpjot Komerclikuma un Civillikuma normas. Prasītājai nekad nav bijis nodoms izteikt šādu oferti.

Izteiktā oferte (priekšlikums) vēl nenozīmē automātisku tiesiska darījuma noslēgšanu.

Izteikta oferte ir atzīstama par absolūti spēkā neesošu, līdz ar to tā nespēj saistīt nevienu no iesaistītajām pusēm. Taču, lai gan atbildētājam nav pienākuma noslēgt tiesisku darījumu uz izteiktās ofertes pamata, ofertes adresātam ir tiesības vērst savus zaudējumu atlīdzības prasījumus pret atbildētāju.

Uz doto brīdi prasītāja kā atbildētāja ir iesaistīta tiesvedības procesā Izraēlas valstī. Par atbildētāja pretlikumīgi izteikto piedāvājumu (oferti), prasītāja uzzināja minētās tiesvedības gaitā, kur pretējā puse izmanto šo it kā prasītājas izteikto piedāvājumu (oferti), kā pierādījumu tam, ka individuālās glābšanas ierīces darbojas, jo izteiktā oferte prasītājas vārdā pārdot patentu uz iekārtām, to apliecinot. Uzskata, ka atbildētājs, prettiesiski izsakot oferti prasītājas vārdā ir ne vien rīkojies pretlikumīgi, kaitējis prasītājas reputācijai, bet arī apdraudējis prasītājas pozīcijas tiesvedībā Izraēlas valstī.

Prasītāja, 04.10.2011. ierakstītā pasta sūtījumā, nosūtīja atbildētājam pieprasījumu par apliecinājuma un paziņojuma nosūtīšanu. Līdz pat šim brīdim atbildētājs ne vien nav iesniedzis prasītājai pieprasītos dokumentus, bet arī nav mēģinājis sazināties ar prasītāju.

Norāda, ka Kazahstānas Nacionālās ekonomikas palātas „Sojuz Atameken" interneta mājas lapā joprojām

ir redzama atbildētāja prasītājas vārdā izteiktā oferte un gadījumā, ja ofertes adresāts vēlēsies izteikt akceptu šai prettiesiskajai ofertei, tas vispirms vērsīsies pret prasītāju. Līdz ar to tiesiskais veids, kā prasītāja var sevi pasargāt no šāda veida prasījumiem, ir tiesas spriedums, kurā atbildētāja prettiesiski izteiktā oferte ir atzīta par spēkā neesošu no tās izteikšanas brīža.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1410., 1518. pantu, Komerclikuma 224.panta pirmo daļu, kā arī Civilprocesa likuma 1.pantu, 23.pantu, 26.panta pirmo daļu, 34.panta pirmās daļas 4.punktu, 41.panta pirmo daļu, 127.panta pirmo daļu, lūdzot atzīt par spēkā neesošu /pers. D/, SIA/Nosaukums A/ vārdā, prettiesiski uzdodoties par valdes locekli, izteikto oferti Kazahstānas Nacionālās ekonomikas palātas „Sojuz Atameken" priekšsēdētājam A.T. Perušajeva k-gam, datētu ar 24.05.2011. un izejošo numuru Nr.112, ar kuru tika izteikta gatavība nodot individuālo glābšanas ierīču ražošanas tiesības Kazahstānas Republikai, no tās izteikšanas brīža un piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai visus tiesāšanās izdevumus.

Atbildētājs paskaidrojumus par prasību nav iesniedzis.

**Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 28.oktobra spriedumu prasība noraidīta.**

Spriedumā konstatēts, ka saskaņā ar lietas materiāliem pievienotajiem pierādījumiem laika posmā no 26.06.2006. līdz 02.09.2009., kā arī no 02.09.2009. līdz 08.10.2010. /pers. D/ ir ieņēmis valdes locekļa amatu SIA /Nosaukums A/. Ar prasītājas dalībnieku ārkārtas sapulces 02.10.2010. lēmumu, fiksētu 02.10.2010. Dalībnieku ārkārtas sapulces protokolā Nr.1-10/2010, pamatojoties uz Komerclikuma 224. panta pirmo daļu, tika nolemts atcelt atbildētāju no prasītājas valdes locekļa amata, kā arī iecelt prasītājas valdes locekļa amatā /pers. E/ (lietas 8.-9.lapa).

Lietas materiāliem pievienots atbildētāja parakstīts iesniegums Kazahstānas Nacionālās ekonomikas palātas „Sojuz Atameken" priekšsēdētājam A.T. Perušajeva k-gam, datētu ar 24.05.2011. un izejošo numuru Nr.112, ar kuru paziņoja, ka prasītāja ir vienīgā likumīgā individuālo glābšanas ierīču patentu īpašnieks konkrētajā teritorijā un izteica gatavību nodot minēto ierīču ražošanas tiesības Kazahstānas Republikai (lietas 10.-12.lapa).

Oferte ir piedāvājums noslēgt līgumu, kas satur pietiekamu informāciju par līguma būtiskajām sastāvdaļām. Līguma noslēgšanai vajadzīgs otras puses akcepts (piekrišana) (Juridisko terminu vārdnīca 1998.gads, 181.lapa).

No minētā izriet, ka priekšlikuma piedāvātājam ofertē jāizsaka nopietns un galīgs nolūks saistīties līgumiskajās attiecībās ar personu, kurai šis priekšlikums adresēts, ja pēdējā to akceptēs. Citiem vārdiem, par oferti ir pamats runāt tad, ja līguma noslēgšana piedāvāta tādā veidā, ka tā ir atkarīga vienīgi no minētās personas piekrišanas priekšlikumam. Priekšlikums ir pietiekoši noteikts, ja tajā ir noteikta prece un tieši vai netieši tiek noteikts daudzums un cena, vai arī ir paredzēta kārtība to noteikšanai, secināms, ka ofertes pazīme ir piedāvājuma (priekšlikuma) adresēšana konkrētām identificējamām personām. (K.Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata.-Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006).

Vispārīgs priekšlikums nav atzīstams par oferti. Tiesa atzina, ka 2011.gada 24.maijā /pers. D/ iesniegums Nacionālās ekonomikas palātas „Sojuz Atameken" valdes priekšsēdētājam nav atzīstama par oferti, bet gan vispārīgu priekšlikumu, kurā nav iekļauta informācija par darījuma būtiskajām sastāvdaļām un minētajam priekšlikumam faktiski ir informatīvs raksturs, līdz ar to tam nav tiesisku seku un tādas tiesvedības gaitā tiesa arī nekonstatēja. Apstākļi par tiesvedību Izraēlā nav vērtējami, jo pierādījumi no prasītāju puses par minēto lietā netika iesniegti.

Bez tam, attiecībā par prasības pieteikumā norādītajiem iespējamiem prasījumiem pret prasītāju par vēlēšanos izteikt akceptu, lietas izskatīšanas gaitā netika konstatēti, savukārt risinot jautājumu par trešās personas Nacionālās ekonomikas palātas „Sojuz Atameken" pieaicināšanu lietā, prasītājas pārstāve norādīja, ka prasība neaizskar tās intereses un tiesības un visi prasījumi vēršami pret /pers. D/.

**Apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 28.oktobra spriedumu iesniegusi prasītājs, pārsūdzot iepriekšminēto tiesas spriedumu pilnā apmērā.**

Norāda, ka tiesas sprieduma nepareizība izpaužas tādējādi, ka tiesa nav vērtējusi to, ka atbildētājam nebija tiesības prasītājas vārdā izteikt jebkādus priekšlikumus jebkurai personai. Otrkārt, tas, ka iespējamie prasījumi pret prasītāju par vēlēšanos izteikt akceptu, lietas izskatīšanas gaitā netika konstatēti, nenozīmē, ka nav aizskartas prasītājas tiesības un tiesiskās intereses, jo atbildētājs ir pārkāpis vietniecības noteikumus.

Uzskata, ka tiesa spriedumā nav ņēmusi vērā to, ka atbildētājs bija atcelts no prasītāja valdes ar prasītājas dalībnieku ārkārtas sapulces 02.10.2010. lēmumu, fiksētu 02.10.2010. Dalībnieku ārkārtas sapulces protokolā Nr.1-10/2010. Savukārt komercreģistrā izmaiņas reģistrētas 08.10.2010. Tādējādi atbildētājs nav bijis prasītājas likumiskais pārstāvis vai vietnieks un tādēļ vien izteiktā oferte (priekšlikums) ir atzīstama par spēkā neesošu. Nav nozīmes, vai izteiktais priekšlikums ir vai nav oferte, bet gan būtiski tiesai atzīt, ka jebkurš gribas izteikums nebūs spēkā.

Norāda uz Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 30.septembra lēmumu lietā SKA-741/2008 un Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2012.gada 3.augusta spriedumu lietā SKA-672/2012.

Norāda, ka atbildētājs pārkāpis Civillikuma 1410.pantu. Prasītājas ieskatā nav svarīgi, vai atbildētāja nosūtītais iesniegums ir atzīstams par oferti vai vispārīgu priekšlikumu, svarīgi ir tas, ka prasītājas ieskatā atbildētājam nebija tiesības izteikt šādu oferti.

Tieši tādēļ, ka atbildētājs ir pārkāpis vietniecības noteikumus, atbildētāja izteiktā oferte ir atzīstama par spēkā neesošu neatkarīgi no tā, vai pret prasītāju jau ir celta prasība par vēlēšanos izteikt akceptu vai vēl nav. Atbildētājs ir aizskāris prasītājas tiesiskās intereses ar to, ka uzdevās par prasītājas pārstāvi un izteica priekšlikumu, kuru nebija tiesīgs izteikt. Atbildētājs nav rīkojies ne prasītājas uzdevumā, ne interesēs.

Tiesa nav ņēmusi vērā, ka prasītāja kā atbildētāja ir iesaistīta tiesvedības procesā Izraēlā, kur uztur pozīciju par to, ka iepriekš minētās individuālās glābšanas ierīces nav darboties spējīgas un līdz ar to nenes nekādus ienākumus prasītājai. Par atbildētāja pretlikumīgi izteikto piedāvājumu (oferti), prasītāja uzzināja minētās tiesvedības gaitā, kur pretējā puse izmanto šo it kā prasītājas izteikto piedāvājumu (oferti), kā pierādījumu tam, ka individuālās glābšanas ierīces darbojas, jo izteiktā oferte prasītājas vārdā pārdot patentu uz iekārtām, to apliecinot. Līdz ar to atbildētājs, prettiesiski izsakot oferti prasītājas vārdā ir ne vien rīkojies pretlikumīgi, kaitējis prasītājas reputācijai, bet arī apdraudējis prasītājas pozīcijas tiesvedībā Izraēlā. Reputācijas kaitējums ir attiecīgās negatīvās sekas prasītājas tiesiskajām interesēm.

Tiesa spriedumā norādījusi, ka par attiecīgo lietu pierādījumi nav iesniegti no prasītājas puses, taču Civilprocesa likuma 93.panta ceturtā daļa paredz, ja tiesa atzīst, ka par kādu no faktiem, uz kuriem pamatoti puses prasījumi vai iebildumi, nav iesniegti pierādījumi, tā paziņo par to pusēm un, ja nepieciešams, nosaka termiņu pierādījumu iesniegšanai. Tāpat Civilprocesa likuma 10.pants paredz sacīkstes principu, kuru šajā gadījumā atbildētājs nerealizē. Atbildētājs nav apstrīdējis vai cēlis iebildumus pret prasītājas izteiktajiem apsvērumiem un argumentiem.

Lai gan tiesa norādījusi, ka izteiktais priekšlikums nav uzskatāms par oferti, bet gan vispārīgu priekšlikumu, un tam ir tikai informatīvs raksturs, tomēr atbildētāja nosūtītais iesniegums satur būtisku informāciju - ir adresēts konkrētai personai, kā arī konkrēti ir noteikta prece, proti, individuālo glābšanas ierīču patents. Tādēļ var uzskatīt, ka pēc būtības atbildētājs ir uzsācis sarunas, lai noslēgtu līgumu. Prasītājas prasījums ir vērsts uz to, lai atzītu šos atbildētāja izteikumus par spēkā neesošiem.

Konkrētajā gadījumā var runāt arī par pirmslīgumisko atbildību, kas var tikt vērsta pret prasītāju. Lai gan regulējuma Civillikumā par to nav, bet, apskatot, kādas sekas saskaņā ar Latvijas tiesībām iestātos personai, kura pretēji labai ticībai nav noslēgusi ar otru līgumu, jāsecina, ka tās ir jānosaka, balstoties uz vispārīgām Civillikuma normām. Saskaņā ar Latvijas tiesībām pirmslīgumiskā atbildība iestājas tikai

gadījumā, ja otra puse ir rīkojusies ar viltu, kas saskan ar Civillikuma vispārējo principu - katram ir jāatlīdzina zaudējumi, ko tas ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis. Ja otra puse apzināti apspriežas par līguma noslēgšanu, zinot, ka šādu līgumu nekad nenoslēgs, tad tā darbojas pretēji Civillikuma 1.pantam.

**Tiesas sēdē prasītājas pilnvarotā pārstāve Līva Kalniņa** prasību un apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā minētajiem pamatiem, uzskatot, ka lietas materiāli satur pietiekoši pierādījumus.

**Uz tiesas sēdi atbildētājs nav ieradies.** Par tiesas sēdi apziņots Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā. Par neierašanās iemesliem tiesu nav informējis. Pie šādiem apstākļiem tiesu kolēģija uzskata, ka iespējams izskatīt lietu bez atbildētāja klātbūtnes, jo tiesa nekonstatē Civilprocesa likuma 209. vai 210.pantā norādītos pamatus lietas izskatīšanas atlikšanai.

## Motīvu daļa

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija, noklausoties prasītājas pārstāves paskaidrojumus tiesas sēdē un izvērtējusi pierādījumus lietā, atzīst, ka prasība un apelācijas sūdzība kā nepamatotas ir **noraidāmas.**

*Civilprocesa likuma 426.panta pirmā daļa nosaka, ka apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.*

*Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.*

Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka šajā lietā pirmās instances tiesas konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, un uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi, un pirmās instances tiesas spriedumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams.

Līdz ar to Civillietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajai motivācijai un atkārtoti tos pašus apsvērumus nenorāda.

Civillietu tiesu kolēģijas ieskatā, prasītājas apelācijas sūdzībā norādītie argumenti nav guvuši apstiprinājumu, izskatot lietu apelācijas kārtībā.

Prasītājas apelācijas sūdzības argumenti par to, ka tiesa nav vērtējusi to, ka atbildētājam nebija tiesības prasītājas vārdā izteikt jebkādus priekšlikumus jebkurai personai un ka iespējamie prasījumi pret prasītāju lietas izskatīšanas gaitā netika konstatēti, nenozīmējot, ka neesot aizskartas prasītājas tiesiskās intereses.

Civillietu tiesu kolēģijas ieskatā lietā iepriekšminētajā sakarā nav pierādīts, kāds tiesību aizskārums radies vai var rasties prasītājai vispārīga priekšlikuma izteikuma rezultātā. Pirmās instances tiesa pamatoti konstatēja, ka izteiktais piedāvājums ir vispārīga rakstura un tas nesatur ofertes pazīmes.

Apelācijas sūdzības arguments, ka tiesa spriedumā nav ņēmusi vērā, ka atbildētājs bija atcelts no prasītāja valdes ar prasītājas dalībnieku ārkārtas sapulces 02.10.2010. lēmumu, un ka komercreģistrā izmaiņas reģistrētas 08.10.2010 un atbildētājs nav bijis prasītājas likumiskais pārstāvis vai vietnieks, tiesas ieskatā nevar būt pamats prasības apmierināšanai, jo par minēto apstākli lietā nav strīds, kā arī pirmās instances tiesa spriedumā ir vērtējusi minēto apstākli.

Civillikuma 1518.pants, uz kuru prasītāja ir atsaukusies ceļot prasību nosaka, ka, ja vietnieks pārkāpis

viņam piešķirto varu vai ja viņam nemaz nav bijis vietnieka īpašību, tad otrs līdzējs var vērst savus prasījumus tikai pret viņu, ja vien atvietojamais nav vēlāk līgumu apstiprinājis, līdz ar to iespējamie zaudējumu atlīdzības prasījumi vēršami pret vietnieku.

No minētās likuma normas izriet, ka zaudējumu atlīdzības prasījumi vēršami pret vietnieku, bet prasītāja nav cēlusi tiesā materiāltiesisku prasījumu.

Apelācijas sūdzības arguments, ka neesot svarīgi, vai atbildētāja nosūtītais iesniegums esot atzīstams par oferti vai vispārīgu priekšlikumu, svarīgi esot tas, ka prasītājas ieskatā atbildētājam nebija tiesības izteikt šādu oferti, Civillietu tiesu kolēģijas ieskatā prasītāja nepamatoti atgriežas pie termina „oferte", lai gan tiesa ir atzinusi, ka nosūtītais iesniegums nav uzskatāms par oferti, kam apelācijas instance pievienojas.

Prasītājas apelācijas sūdzības arguments, ka tiesa nav ņēmusi vērā, ka prasītāja kā atbildētāja ir iesaistīta tiesvedības procesā Izraēlā, kur uztur pozīciju par to, ka iepriekš minētās individuālās glābšanas ierīces nav darboties spējīgas un līdz ar to nenes nekādus ienākumus prasītājai, Civillietu tiesu kolēģijas ieskatā minēto apstākli tiesai nav iespēju vērtēt, jo prasītāja, konstruējot prasību, ne pirmās instances tiesā, ne otrās instances tiesā, zinot tiesas argumentus šai sakarā, nav iesniegusi un nav vēlējusies iesniegt pierādījumus izskatāmajā lietā par Izraēlā notiekošo tiesvedības procesu. Līdz ar to tiesai nav iespējas vērtēt minēto aspektu, apzināt tiesiskās sekas, vai tādas ir vai nav iestājušās prasītājas norādītā iemesla dēļ.

Ja prasītāja uzzināja tiesvedības gaitā (Izraēlā) par atbildētāja pretlikumīgi izteikto piedāvājumu, kas, kā norāda prasītāja, esot kaitējis prasītājas reputācijai, kā arī apdraudējis prasītājas pozīcijas tiesvedībā Izraēlā, nav saprotams, kamdēļ atbilstošus pierādījumus prasītāja nav iesniegusi šai lietā, kā arī nav zināms, vai prasītāja ir/nav cēlusi atbilstošu prasību Izraēlā.

Līdz ar to nav pamata pārmest tiesai Civilprocesa likuma 93.panta ceturtās daļas, kas nosaka, ka, ja tiesa atzīst, ka par kādu no faktiem, uz kuriem pamatoti puses prasījumi vai iebildumi, nav iesniegti pierādījumi, tā paziņo par to pusēm un, ja nepieciešams, nosaka termiņu pierādījumu iesniegšanai, neievērošanu.

Tas apstāklis vien, ka atbildētājs nav apstrīdējis vai cēlis iebildumus pret prasītājas izteiktajiem apsvērumiem un argumentiem un ka atbildētājs nerealizē Civilprocesa likuma 10.pantā noteikto sacīkstes principu, apelācijas instances tiesas ieskatā nevar būt pamats prasības apmierināšanai lietā.

Prasītājas apelācijas sūdzības arguments atsaucoties uz Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 30.septembra lēmumu lietā SKA-741/2008 un Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2012.gada 3.augusta spriedumu lietā SKA-672/2012 nav pamats prasības apmierināšanai.

Minētajos Senāta Administratīvo lietu departamenta nolēmumos ir izšķirīgs strīds proti, vai Uzņēmumu reģistrs var atteikt dokumentu reģistrāciju tāpēc, ka nav iesniegti dokumenti, kas apliecina ārvalstu komersanta reģistrāciju attiecīgajā ārvalstī un personas tiesības pārstāvēt ārvalsts komersantu (spriedums lietā SKA-672/2012). Savukārt, otrā lietā izteiktais secinājums, ka, ja komersanta dalībnieku sapulce ir pieņēmusi lēmumu par valdes ievēlēšanu, valdei pārstāvības tiesības bija arī bez šo ziņu ierakstīšanas komercreģistrā (...) secinot, ka nepastāvēja pamats atteikumam pieņemt kasācijas sūdzību (lēmums lietā SKA-741/2008).

Turpretī šai civillietā tiesa pēc būtības ir vērtējusi, vai izteiktais vispārīgais priekšlikums ir vai nav oferte un vai minētais ir radījis tiesiskas sekas.

Prasītājas apelācijas sūdzībā norādītais, ka, lai gan tiesa norādījusi, ka izteiktais priekšlikums nav uzskatāms par oferti, bet gan vispārīgu priekšlikumu, un tam ir tikai informatīvs raksturs, tomēr atbildētāja nosūtītais iesniegums saturot būtisku informāciju (adresēts konkrētai personai, noteikta prece), tādēļ varot uzskatīt, ka atbildētājs ir uzsācis sarunas, lai noslēgtu līgumu.

Civillietu tiesu kolēģijas ieskatā vispārīgas informācijas saturēšana nav priekšlikuma izteikšana, pie kam, lai atzītu to par priekšlikuma izteikšanu, ir nepieciešami darījuma būtiskie priekšnoteikumi, kas ietver arī maksu, kura šai gadījumā iztrūkst. Prasītāja arī atzīst, ka atbildētājs ir „uzsācis sarunas, lai noslēgtu līgumu". „Sarunu uzsākšana" nav ofertes izteikšana likuma izpratnē.

Apelācijas sūdzības arguments, ka konkrētajā gadījumā varot runāt arī par pirmslīgumisko atbildību pēc vispārīgām Civillikuma normām un pienākumu atlīdzināt zaudējumus, Civillietu tiesu kolēģijas ieskatā šajā civillietā nav norādes un pierādījumu uz konkrētu pirmslīgumisko atbildību, kā arī nav prasījuma par zaudējumu atlīdzību.

Novērtējot iesniegtos pierādījumus, atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta pirmās daļas prasībām un saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka prasītāja nav pierādījusi savas prasības un apelācijas sūdzības pamatotību.

Prasība un apelācijas sūdzība ir noraidāmas, Civillietu tiesu kolēģijas ieskatā pirmās instances tiesa ir pareizi izvērtējusi lietas faktiskos apstākļus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.pantu, no prasītājas par labu valstij piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 4,46 apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma $204^1$.pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu (...), tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, izņemot gadījumus, kad spriedums izpildāms nekavējoties.

**Rezolutīvā daļa**

Civillietu tiesu kolēģija, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432.-434. un 2041.pantu,

**n o s p r i e d a**

**noraidīt** sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ prasību pret /pers. D/ par ofertes atzīšanu par spēkā neesošu;

**piedzīt** no sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/, Vienotais reģ. Nr.: /reģistrācijas numurs/, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus **EUR 4,65** (četri euro 65 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu apmaksu apliecinoši dokumenti iesniedzami Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas kancelejā.

Noteikt prasītājai sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentam, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Motivēts spriedums sastādīts 2014.gada 9.aprīlī.

**Tiesas sēdes priekšsēdētāja** **S.Sēbriņa**

**Tiesnese** **Ž.Žimante**

**Tiesnese** **G.Ozoliņa**